ואביאסף אלה משפחת הקרחי: ואלעזר בן
אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד
לו את פינחס אלה ראשי אבות הלוים למשפחתם:
הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו
את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם: הם
המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את
בני ישראל ממצרים הוא משה ואהרן: ויהי
ביום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים: ס
וידבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה
דבר אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני
דבר אליך: ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל
שפתים ואיך ישמע אלי פרעה: פ
ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים
לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך: אתה תדבר
את כל אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה
ושלח את בני ישראל מארצו: ואני אקשה את
לב פרעה והרביתי את אתתי ואת מופתי בארץ
מצרים: ולא ישמע אלכם פרעה ונתתי את ידי
במצרים והוצאתי את צבאתי את עמי בני
ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים: וידעו
מצרים כי אני יהוה בנטתי את ידי על מצרים
והוצאתי את בני ישראל מתוכם: ויעש משה
ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו: ומשה בן
שמנים שנה ואהרן בן שלש ושמנים שנה
בדברם אל פרעה: פ
ויאמר יהוה

רישי אבהת ליואי לזרעיתהון:
הוא אהרן ומשה די אמר
יי להון אפיקו ית בני ישראל
מארעא דמצרים על חיליהון:
אנון דממללין עם פר' מלכ דמצ'
לאפקא ית בני ישר' ממצרים
הוא משה ואהרן: והוה ביומא
דמליל יי עם משה בארעא
דמצרים: ומליל יי עם משה
למימר אנא יי מליל עם פר' מלכ'
דמצ' ית כל די אנא ממליל
עמך: ואמר משה קדם יי הא
אנא יקיר ממלל ואכדין יקביל
מני פרעה:
ואמר יי למשה חזי דמניתך רב
לפר' ואהרן אחוך יהי מתורגמנך:
את תמליל ית כל די אפקדינך ואה'
אחוך ימליל עם פר' וישלח ית
בני ישר' מארעיה: ואנא
אקשי ית לבא דפרע' ואסגי
ית אתותי וית מופתי בארעא
דמצ': ולא יקביל מנכון פרעה
ואתן ית מחת גברתי במצרים
ואפיק ית חילי ית עמי בני ישר'
מארעא דמצ' בדינין רברבין:
וידעון מצראי ארי אנא יי
כד ארים ית מחת גברתי על
מצרים ואפיק ית בני ישראל
מביניהון: ועבד מש' ואה' כמה
די פקיד יי יתהון כן עבדו: ומש'
בר תמנן שנין ואהרן בר תמנן
ותלת שנין במללותהון עם
פרעה:
ואמר יי למשה ולאהרן
למימר
ארי

ושמונים שלמשה ליציאתם
אי' מגיעות ת' שנה והרבה
שנים נבלעים לבנים בשני
האבות: יוכבד דודתו אחות
אביו בת לוי אחות קהת:
מבנות פוטיאל מזרע יתרו
שפטם עגלים לע"ז ומזרע
יוסף שפטפט ביצרו:
הוא אהרן ומשה אילו שת
ה' שהוזכרו למעלה שילדה
יוכבד לעמרם הוא אהרן
ומשה. [illegible] יש
מקומות שמקדים אהרן
למשה ויש מקומות שמקדי'
משה לאהרן לומ' ששקולים
שניהם כאחד: על צבאותם
בצבאותם כל צבאם לשם
לשבטיהם. יש על שאינו
אלא במקום אות אחת
על חרבך תחיה. כמו בחרבך
עמדתם על חרבכם. בחרב:
הם המדברים וגו' הם
שנצטוו הם שקיימו: הוא
משה ואהרן. הם בשליחותם
ובצדקן מתחילה ועד סופן:
ויהי ביום דבר וגו' מחובר
למקרא שלאחריו וידבר
וגו' הוא הדבור שנאמר
למעלה אלא מתוך שהפסיק
הענין בשביל ליחסם חזר
עליו להתחיל בו: אני
כדי יכול לשלחך ולקיים
דברי שליחותי: נתתיך
אלהים לפרעה. שופט ורודה
לרודתו במכות ויסורין:
יהיה נביאך. כתרגומו
מתורגמנך וכן כל לשון נבואה
אדם המכריז ומשמיע
לעם דברי תוכחות והוא
מגזרת ניב שפתים ינוב
חכמה ויכל מהתנבאות
דשמואל. [illegible] לו
[illegible] ותדבר
שם יותר. כל שליח ות
ושליחות. לפי שמעת
אפי' ואהרן אחיך ידבר

ויתעצמו בזדון פרעה: ואני
אקשה. מאחר שהרשיע
והתריס כנגדי וגלוי לפני שאין
נחת רוח באומות להתכוון לבם
לשוב טוב לי שיתקשה לבו
למען הרבות בו אותותי ותכירו
אתם גבורתי וכן מדתו של
הק' מביא פורענות על האומות
כדי שישמעו ישר' וייראו שנ'
הכרתי גוים נשמו פנותם אמרתי
אך תיראי אותי תקחי מוסר
ואעפ"כ בחמש מכות ראשונות
לא נאמר ויחזק יי' את לב פרעה
אלא ויחזק לב פרעה: את
ידי יד ממש להכות בהם:

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

מצרים והנבא עליו ועל מצרים
כלה: דבר ואמרת כה אמר אדני
יהוה הנני עליך פרעה מלך מצרים
התנים הגדול הרבץ בתוך יאריו
אשר אמר לי יארי ואני
עשיתני: ונתתי חחים בלחייך
והדבקתי דגת יאריך בקשקשתיך
והעליתיך מתוך יאריך ואת
כל דגת יאריך בקשקשתיך תדבק:
ונטשתיך המדברה אותך ואת
כל דגת יאריך על פני השדה
תפול לא תאסף ולא תקבץ
לחית הארץ ולעוף השמים
נתתיך לאכלה: וידעו כל
ישבי מצרים כי אני יהוה
יען היותם משענת קנה
לבית ישראל: בתפשם בך בכף
תרוץ ובקעת להם כל כתף
ובהשענם עליך תשבר
והעמדת להם כל מתנים:

היבשה והים: משענת קנה. כי ירד
מצריים סומך עליהם [illegible] נער
וסנחריב ולא הועילו להם. בקנה והסתן
רך ורעוע סופו הנשען עליו: בתפשם
בך בכף. כמודם ההולך ונשען על
מקלו. תרוץ תרוצץ ובקעת להם כל
כתף. כמודם הנסמך על קנה ונשבר
והוא נופל עליו [illegible]
עצמות לו בכתפו: והעמדת להם כל
מתנים. מאחר שנשבר ישען על מתניו
[illegible] עליהם והריעותם: